

Indonesiens arbetslösa generaler

Indonesiens försvarsmakt består som i andra länder av armén, flottan och flygvapnet. Försvarsmakten uppgår till ungefär 450.000 man. Armén har mest personal och det finns hundratals arbetslösa generaler och några tusen överstar.

En plikt är att varje arbetsdags morgon måste de arbetslösa officerarna anmäla sig till högkvarteret för att meddela sin närvaro. Efteråt är de fria från plikter för dagen. Det är deras enda dagliga plikt. För att lösa problemet med de arbetslösa officerarna har Indonesiens överbefälhavare, marskalk Hadi Tjahjono, föreslagit att placera dem på statliga departement och institutioner. Placering av officerare på statliga departement och institutioner är inget nytt.

Internationellt erkännande av Indonesiens självständighet kom i december 1949, förutom västra Nya Guinea som i Jakarta kallades för Västra Irian, sedan Irian Jaya och nu heter det Västpapua. Politiskt var Indonesien självständigt, men ekonomin kontrollerades av stora nederländska företag. I konflikten om Indonesiens anspråk på Västpapua, nationaliserades de företagen under 1950-talet.

Snart efter nationaliseringen tog armén hand om företagen. De placerade sina officerare i ledningspositioner och för att motverka de existerande fackföreningarna, bildade de en fackförening som kallades *Golongan Karya* eller *Golkar* (*golongan* = grupp, *karya* = skapelse). Argumenten för bildandet av Golkar var

enligt dem att i det självständiga Indonesien fanns inte längre arbetare, utan bara kreativa kvinnor och män, och dessa är *Golongan Karya*.

Efter den blodiga militärkuppen 1965 blev general Suharto Indonesiens president och med den här nya utvecklingen ökade militärens dominans kraftigt. I parlamentet (DPR) fick de 100 platser. Golkar blev regeringsparti med Suharto som ordförande.

Suharto tvingades bort från makten i maj 1998. Då avskaffades de militära platserna i parlamentet. Den nya situationen kallas *reformasi* (reformer). *Reformasi* betydde inte att militären släppte greppet om landets politik. De höll sig kvar vid makten genom att pensionerade generaler blev provinsguvernörer och borgmästare. Några av de generaler som var nära Suharto bildade politiska partier - general Wiranto upprättade Hanura, general Susilo Bambang Yudhoyon det Demokratiska partiet och Suhartos svärson, general Prabowo Subianto, Gerindra.

I den nuvarande regeringen ledd av Joko Widodo och Jusuf Kalla är pensionerade generaler presidentrådgivare och ministrar. Regeringen har ännu inte tagit ställning till placering av arbetslösa generaler och överstar. Kanske beror det på de allmänna valen så vi får efter att en ny regering samt president och vicepresident har installerats i oktober se hur frågan kommer att behandlas.

Hendrik Amahorseja

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Icke-kommersiell-Inga bearbetningar 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/> eller skicka ett brev till Creative Commons, 171 Second Street, Suite 300, San Francisco, California, 94105, USA.
Material som publiceras i Merdeka & ÖsttimorInformation kan också publiceras i <http://www.globalarkivet.se>.